

Γιώργος Μαρκόπουλος

Λογοτεχνική επιλογή-επιμέλεια:

Ρούλα Αλαβέρα

Σκηνοθετική επιμέλεια:

Νίκος Ναουμίδης

Εισηγητής:

Δημήτρης Κόκορης

Φωτισμοί:

Γιώργος Ζίγκας

Οργάνωση παραγωγής:

Ιωάννα Λιάκου

Διαβάζουν οι ηθοποιοί (με αλφαβητική σειρά):

Ευθύμης Παππάς, Εύη Σαρμή

Υπεύθυνοι παράστασης

Οδηγός σηνής: Ιωάννα Λιάκου

Χειριστής κονσόλας φωτισμού: Άρης Βακός

Χειριστής κονσόλας ήχου: Δημοσθένης Παπαδήμος

Το επόμενο λογοτεχνικό πρωινό

είναι αφιερωμένο στον Λευτέρη Πούλιο

και θα πραγματοποιηθεί στις 10 Φεβρουαρίου 2008.

Αλπέρτος Ναρ
Επιπόλαιος – επί πόλεως
Πεζά κείμενα (1998-2003)

Ο Αλπέρτος Ναρ — δύο χρόνια μετά την “μετοικεσία” του — μ’ αυτά τα “πεζά κείμενα”, άρθρα-χρονογραφήματα δημοσιευμένα σε εφημερίδες, προσφέρει την απόλαυση της ανάγνωσης με τη βιωμένη και σμιλεμένη γραφή του που εκφράζει ένα λόγο ψυχής άμεσο, τρυφερό με εύστοχο χιούμορ και ραφινάτη σατιρική διάθεση.

Γιώργος Μουμουζιάς
Με καμπάνα παντελόνι
Στα ίχνη της γενιάς του '70

Με φόντο κυρίως τη Θεσσαλονίκη, ένας μαθητής θυμάται και αφηγείται τη ζωή του. Άλλοτε με κωμικό και άλλοτε με σοβαρό τρόπο ξετυλίγονται όλα τα γεγονότα και τα πρόσωπα που σημάδεψαν τη χώρα στην περίοδο 1970-1980.

UNIVERSITY STUDIO PRESS

Εκδόσεις Επιστημονικών Βιβλίων & Περιοδικών

Αρμενοπούλου 32, 546 35 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ –
Τηλ. 2310 208.731, 2310 209.637, 2310 209.837, Fax 2310 216.647 –
E-mail: info@universitystudiopress.gr –
ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ – Πεσμαζόγλου 5, 105 64 ΑΘΗΝΑ –
Τηλ. & Fax 210 32.11.097

www.universitystudiopress.gr

ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 2007-2008

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΩΒΕ
ΚΡΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
www.ntng.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2008 | 12 το μεσημέρι | ΘΕΑΤΡΟ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ | Είσοδος ελεύθερη

Λογοτεχνικά πρωινά
της Κυριακής

32

Γιώργος Μαρκόπουλος

Χορηγός επικοινωνίας:

EPT

EPT3

Χορηγός:

UNIVERSITY
STUDIO
PRESS

Οι έξι έως τώρα ποιητικές συλλογές του Γιώργου Μαρκόπουλου δεν είναι ποσοτικά πολλές για μία γόνιμη καλλιτεχνικά πορεία σαράντα χρόνων. Ωστόσο, είναι αρκετές ως πρώτη γραμμή μιας πολυσχιδούς λογοτεχνικής παραγωγής, ώστε να θεμελιωθεί μία κοινότοπη, αλλά απολύτως ορθή άποψη: η ποιητική φωνή του Γιώργου Μαρκόπουλου είναι μία από τις χαρακτηριστικότερες και σημαντικότερες της μεταπολεμικής μας ποίησης και ειδικότερα της λεγόμενης «γενιάς του '70». Ο ποιητής παρουσιάζεται έφηβος (γεννήθηκε το 1951) — ανήλικος, αλλά κάθε άλλο παρά ποιητικά άπραγος — με τη συλλογή *Έβδομη συμφωνία* (1968). Ακολούθησαν *Η κλεφτουριά του κάτω κόσμου* (1973), *Η θλίψις του προαστίου* (1976), *Οι πυροτεχνουργοί* (1979), *Η ιστορία του ξένου και της λυπημένης* (1987) και το *Μη σκεπάξεις το ποτάμι* (1998), συλλογή για την οποία ο Γιώργος Μαρκόπουλος τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Ποίησης (1999).

Ο ποιητής σε γενικές γραμμές κινείται στο χώρο της νεωτερικής τεχντροπίας. Τα ποιήματά του ενσωματώνουν μία υψηλόβαθμη δραματικότητα υπό την έννοια της πυκνής διαδοχής εικόνων, συναισθημάτων και βιωμάτων. Ωστόσο, οι στίχοι του δεν είναι αποκομμένοι και από την ανάσα ενός παλαιότερης κοπής ευγενούς λυρισμού, του οποίου οι συχνότερα συναντώμενοι μάρτυρες είναι οι κλητικές προσφωνήσεις. [...]

Ο ελεύθερος στίχος είναι βασικός ρυθμικός άξονας της ποιητικής του, αλλά ενίοτε εμπλουτίζεται με έμμετρα φορτία, όταν η αναγνωστική μνήμη ή το βίωμα ως λογοτεχνικό θέμα κατευθύνουν την ποιητική φωνή προς την έμμετρη ρυθμικότητα. [...]

Ο έρωτας, η υπαρξιακή αναζήτηση, ο χρόνος, ο θάνατος, αλλά και ειδικότερα η απελπισμένη προ-

σπάθεια του ανθρώπου να υπερκεράσει τον χρόνο και τον θάνατο, είναι διαχρονικά θέματα της ποίησης, είναι και τα βασικά θέματα της ποίησης του Γιώργου Μαρκόπουλου. Ο αγώνας της καλλιτεχνικής δημιουργίας και των ηρωικών πράξεων ενάντια στη λησμονιά αποτυπώνεται ευφάνταστα και με ενάργεια στον τίτλο της δεύτερης ποιητικής συλλογής του: *Η κλεφτουριά του κάτω κόσμου*. [...]

Οργανικά τμήματα του ποιητικού λόγου του Γιώργου Μαρκόπουλου είναι και τα κριτικά κείμενα για ομοτέχνους του, που στεγάζονται σε δύο τόμους υπό τον ποιητικό τίτλο: *Εκδρομή στην άλλη γλώσσα*. Στην πρώτη «εκδρομή» προσεγγίζονται με ευαισθησία σημαντικοί εκπρόσωποι της μεταπολεμικής μας ποίησης, που συνδέθηκαν με την νεωτερική έκφραση, χρωματισμένη και από τις ανταύγειες του αριστερού πολιτικού οράματος (Άρης Αλεξάνδρου, Τάσος Λειβαδίτης, Δημήτρης Δούκαρης, Μιχάλης Κατσαρός, Θανάσης Κωσταβάρας, Τίτος Πατρίκιος). Στην δεύτερη «εκδρομή» συμμετέχουν τριάντα εννέα ποιητές, ως επί το πλείστον ανήκοντες στην ποιητική γενιά του 1970, στην οποία — όπως ήδη επισημάνθηκε — ανήκει και ο Γιώργος Μαρκόπουλος. [...]

Η ποιητική εικόνα του συγγραφέα ολοκληρώνεται με τα πεζόμορφα λογοτεχνικά του κείμενα. Θα πρέπει, άλλωστε να επισημανθεί ότι αρκετές σελίδες των ποιητικών του καταθέσεων περιλαμβάνουν ποιήματα σε πεζό. Το βιβλίο του *Ιστορικό κέντρο* (2005) συγκροτεί μία πεζογραφική συνεισφορά. Ο συγγραφέας αντλεί από τη δεξαμενή της μνήμης, ανακαλώντας αγαπημένους νεκρούς, όνειρα, εικόνες και βιώματα του παρελθόντος, χωρίς να ξεχνά ότι είναι ποιητής, που εκφράζεται με την γλώσσα της πεζογραφίας. Η σποραδική διατάραξη της συντακτικής κανονικότητας και το λυρικά φορτισμένο τέλος κάθε κείμενου (στοιχεία της γενικότερης ποιητικής του Γιώργου Μαρκόπουλου) συμβάλλουν στην ανάδειξη συναισθηματικών κορυφώσεων και στην αποτύπωση λεπτομερειών, που συνέλαβε η ευαίσθητη ματιά του δημιουργού.

Δημήτρης Κόκορης

Ο Δημήτρης Κόκορης είναι διδάκτωρ της νεοελληνικής Φιλολογίας, διδάσκων της Φιλοσοφικής Σχολής του Α.Π.Θ.

Κυρίες και Κύριοι,

Αυτή η πόλη έχει μια παράξενη ικανότητα να φέρνει κοντά μου πρόσωπα από τη ζωή μου, που έπαιξαν και άλλα που νόμισα ότι δεν έπαιξαν κάποιο σημαντικό ρόλο. Θα σας προσθέσω αμέσως τώρα ένα κείμενο — φαντάζομαι αναφερόμενο σε μένα — το οποίο είτε έζησα κατά το παρελθόν, είτε γράφτηκε από ανθρώπους που πράγματι με αγάπησαν, ή το έγραψα εγώ — διόλου απίθανο — μέσα σε μια κατάσταση σαν αυτές που τώρα τελευταία συχνά ζω, και το οποίο είναι ενδεικτικό, πιστεύω, της όλης συμπεριφοράς μου, και της ψυχοσύνθεσής μου εν γένει:

Παιχνίδι με τη λέξη ξένος

Κάποτε ως ξένος, γνώρισα μια κοπέλα ξένη και αυτή σε άλλη πόλη. Μου είπε και τη βρήκα μετά από χρόνια ως ξένος πάλι εγώ στην πόλη της. Μου έδειξε το παλιό της σπίτι κοντά στον κήπο. Το βράδυ, όταν καθόμασταν στο μπαλκόνι, έβγαλε από την ντουλάπα κάτι μικρά ροζ παπουτσάκια και μου τα χάρισε. Δεν τα πήρα. Σε ευχαριστώ που μου έμαθες το παλιό σου σπίτι, της είπα. Θα έρχομαι αργότερα, πολύ, όταν και εσύ πια δεν θα μπορείς, να το βλέπω. Όσο για τα παπούτσια και αυτά κράτησέ τα, για να έχω κάτι δικό μου σε αυτή την πόλη, που θα γυρίσω κάποτε να το πάρω. Θα σου τα δώσω, λοιπόν, όταν παλιώσουν, είπε και έτσι ήταν που έκανε μια κίνηση και τα φόρεσε — πάρα το ότι ήταν παιδικά, της έρχονταν άφογα — και χάθηκε αμίλητη στο δάσος. Από τότε, περπατάει χρόνια μέσα στα δέντρα. Προφανώς για να λιώσει πιο γρήγορα τα παπούτσια.

Απόσπασμα από την «Ιστορία του ξένου και της λυπημένης» στην ποιητική συλλογή του Γιώργου Μαρκόπουλου, *Ποιήματα 1968-1967*, β' έκδοση, Αθήνα, Νεφέλη 2000.